

דף יומי

INSIGHTS AND DAF

Dec 21

בבא קמא מח

Joke: Two fellows were walking down the road, one older and the other younger, when they saw a small pile of what looks like fecal matter, lying in the middle of the road. "Is that a pile of excrement?", asked one to the senior. "I can't tell. It is too dark, and there is not enough light for me to see it clearly", responded the younger one. "Well why don't you smell it" said the senior. So the younger one took a whiff of it and gave the following report; "It smells like it." "Yes, but is the fact that it smells like it constitute evidence enough to determine that that is actually what it is?" Asked the senior. "Why don't you take a small sample, and taste it", he instructed the younger one. Following these instruction the younger one took a small sample in between his index finger and his thumb, hesitated for a brief moment to sum up the will power deep within him to not regurgitate, and then he touched it to his tongue lightning fast so as to get it over with as soon as possible. "It sure tastes like it", he told his friend. "Ok, we have determined that it is poop. Let us go around it. It sure is lucky that we spotted it and we didn't step in it."

סתם גללים

אמר ר' פפא סתם גללים אפקורי מפקיר להו (בבא קמא מח).

Despite this we said earlier in the name of אלעזר ר':

דתנן ההופך את הגלל ברשות הרבים והזוק בהן אחר חייב בנוקו ואמר ר' אלעזר לא שנו אלא שנתכוין לזכות בהן אבל לא נתכוין לזכות בהן פטור אלמא מפקיר נזקיו פטור אמר רב אדא בר אהבה שהחזירה למקומה אמר רינא משל דרב אדא בר אהבה למה הדבר דומה למוצא בור מגולה וכסהו וחזר וגילהו א"ל מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא מי דמי התם לא אסתלק להו מעשה ראשון הכא אסתלקן להו מעשה ראשון הא לא דמי אלא למוצא בור מגולה וטממה וחזר וחפרה דאסתלקו להו מעשה ראשון וקיימא לה ברשותו אלא אמר רב אשי כשהפכה לפחות משלשה ומאי דוחקיה דר"א לאוקמיה כגון שהפכה לפחות מג' וטעמא דכי נתכוין לזכות בה הא אין מתכוין לזכות בה לא לוקמה למעלה מג' ואע"ג דלא נתכוין לזכות בה חייב אמר רבא מתני' קשיתיה מאי איריא הפך ליתני הגביה אלא ש"מ כל הפך למטה משלשה הוא וכו'. (בבא קמא כט:)

So you see that if it was למעלה משלשה that we would say that he was זוכה in it, despite the fact that he didn't expressly say that he was having intention to be זוכה in it. I want to suggest that even though we say סתם גללים אפקורי מפקיר להו, this is only true where there is no מעשה, but if there is a מעשה such as picking it up משלשה טפחים, למעלה משלשה, then even if he doesn't say anything it is assumed that he is being זוכה in it.

שלום